

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 29 listopada 1979 r.

Nr 3

Poz. 9—10

TRESC

Zarządzenie Ministra

poz. 9 — nr 6 z dnia 18 października 1979 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zbiórki i dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów oraz nagród za zbiórkę i dostawy

Zarządzenie Ministrów:

poz. 10 — Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 15 października 1979 r. w sprawie projektowania, wykonywania i eksploatacji dachów i stropodachów z pokryciem papowym w obiektach budownictwa ogólnego

Komunikat

9.

ZARZĄDZENIE Nr 6

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 października 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zbiórki i dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów oraz nagród za zbiórkę i dostawy.

(Znak: CZM-ZH-435-25/79)

Zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 8 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie zbiórki i dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów oraz nagród za zbiórkę i dostawy (Dz. Urz. MBjPMB z 1973 r. Nr 2, poz. 5 i z 1975 r. Nr 2, poz. 6) załącznik nr 1 zastępuje się załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1979 r.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 6 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 października 1979 r.

REGULAMIN

tworzenia funduszu i wypłacania nagród za zbiórkę i dostawy złomu stali, żeliwa i metali nieżelaznych

§ 1.1. Fundusz nagród za zbiórkę i dostawy złomu metali tworzy się z kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu metali.

2. Ustala się następujące stawki naliczania funduszu nagród za zbiórkę i dostawy złomu metali:

- 1) złomu produkcyjnego stali i żeliwa;
 - a) do 20 zł — od każdej tony złomu przygotowanego do wsadu wg wymogów PNH i wysłanego do właściwych odbiorców konsumentów,
 - b) do 15 zł — od każdej tony złomu stalowego w postaci wiórów skłębionych ze stali węglowych o zawartości węgla powyżej 0,35% (bez wiórów ze stali stopowych i złomu stalowego kawałkowego — wolnych od zanieczyszczeń niemetalicznych jak: guma, szmaty, drewno itp.) — przeznaczonych do urządzeń kruszących,
 - c) do 15 zł — od każdej tony złomu stalowego w postaci wiórów skłębionych ze stali węglowych o zawartości węgla poniżej 0,35% (bez wiórów ze stali stopowych, wolnych od zanieczyszczeń niemetalicznych jak: guma, szmaty, drewno itp.); dopuszcza się drobny złom kawałkowy i druty przeznaczone do urządzeń paczkujących,
 - d) do 12 zł — od każdej tony złomu newsadowego — sortowanego wg wymogów PNH,
 - e) do 8 zł — od każdej tony złomu newsadowego pomieszanego, zaliczonego na poczet wykonania planu dostaw złomu,
- 2) do 75 zł — od każdej tony dostarczonego złomu metali nieżelaznych i ich stopów oraz odpadów metalurgicznych i ich stopów,
- 3) od każdej tony odpadów i złomu blachy stalowej pocynowanej (białej), blachy stalowej pokrytej stopem cynowo-olowianym oraz odpadów blach i złomu z rur i innych przedmiotów platerowanych miedzią, tombakiem i mosiądzem wg normy PN-67/0813-02 — stawki określone w pkt 1,
- 4) złomu poamortyzacyjnego stali i żeliwa,
 - a) do 40 zł — od każdej tony złomu przygotowanego do wsadu wg wymogów PNH i wysłanego do właściwych odbiorców — konsumentów,
 - b) do 24 zł — od każdej tony złomu newsadowego, sortowanego wg wymogów PNH,
 - c) do 16 zł — od każdej tony złomu newsadowego pomieszanego,

d) od każdej tony blachy stalowej pocynowanej (białej), blachy stalowej pokrytej stopem cynowo-olowianym oraz złomu z blach — rur i innych przedmiotów plate-rowanych miedzią, tombakiem i mosiądzem wg normy PN-67/0813-02 — stawki określone w pkt 1.

3. Do złomu poamortyzacyjnego (ust. 2 pkt 4) zalicza się wycofane z eksploatacji wszelkiego rodzaju maszyny, urządzenia, środki transportu, części maszyn, zespołów, podzespołów, konstrukcji, narzędzi itp., które powstały w wyniku zużycia względnie zniszczenia i przekazane zostały na złom w trybie określonym odrębnymi przepisami.

4. Za dodatkowe (ponadplanowe) dostawy poamortyzacyjnego złomu stalowego, potwierdzone przez jednostkę nadrzędną, stawkę naliczania funduszu nagród ustala się w wysokości 60 zł za każdą ponadplanową tonę złomu.

§ 2.1. Oprócz funduszu nagród, wymienionego w § 1, tworzy się dodatkowy fundusz nagród z kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu w wysokości:

- 1) do 40 zł — od każdej tony złomu, wydobytego z wyrobisk dolowych, kopalń oraz z dna morza, jezior i rzek,
- 2) do 20 zł — od każdej tony złomu stali w klasach KA3, KA4, KA5 i od każdej tony złomu żeliwa w klasach ZZ4, ZZ5, ZZ6, ZZ7, ZZ8, ZZ9, ZZ10 i ZZ11 — odpowiadającego wymogom obowiązujących PNH, wysyłanego do odbiorców — konsumentów oraz na złom własny tych klas, zużyty do przetopu we własnym zakładzie,
- 3) do 2% kwot uzyskanych ze sprzedaży odpadów produkcyjnych niklowych stali stopowych (grupy B22, B23, B24, B25, B26, B27, B28, B30, B31, B32, B33, B34, B35, B36, B37, B40, B41, B42, B43, B53, B54, B63, B64, B65, B69) oraz wsadowego złomu i odpadów niklu, przygotowanych wg wymogów obowiązujących PNH,
- 4) do 0,5% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowych odpadów molibdenu, wolframu i selenu,
- 5) do 2% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowych odpadów tantalum,
- 6) do 0,3% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowych odpadów tytanu,
- 7) do 0,2% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowych odpadów indu,
- 8) do 0,1% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowych odpadów germanu,
- 9) do 0,6% kwot uzyskanych ze sprzedaży wsadowego złomu i odpadów metali nieżelaznych i ich stopów, przygotowanych wg wymogów obowiązujących PNH, kwalifikowanych odpadów metalurgicznych metali nieżelaznych i ich stopów oraz wsadowych odpadów stali stopowych wg wymogów PNH.
- 10) do 10% kwot uzyskanych ze sprzedaży zużytych akumulatorów zasadowych oraz zużycia z topników manganowych powstających przy spawaniu łukiem krytym,
- 11) do 20% kwot uzyskanych ze sprzedaży złomu węglików spiekanych,
- 12) do 5 zł za jedną użytą płytę kserograficzną pokrytą selenem o wadze 950 g, a do 3 zł za jedną użytą płytę kserograficzną pokrytą selenem o wadze 450 g; indywidualna nagroda za użyte płyty kserograficzne nie może przekraczać 500 zł w stosunku rocznym.

2. Ustala się stawki naliczania funduszu nagród za zbiórki i sprzedaż zużytych lub uszkodzonych wkładek topikowych w wysokości:

- 1) do 1 zł za 1 szt. wkładki topikowej kompletnej, przy czym przez wkładkę topikową należy rozumieć użytą wkładkę topikową posiadającą wszystkie części składowe nieuszkodzone, to jest:
 - 2 noże stykowe,
 - 2 pokrywy boczne,
 - korpus steatytowy,
- 2) do 0,50 zł za 1 szt. wkładki topikowej niekompletnej, przy czym przez wkładkę niekompletną należy rozumieć taką wkładkę, w której brak jest części składowej lub część składowa wkładki jest uszkodzona.

§ 3.1. Nagrody za zbiórki i dostawy złomu, o których mowa w § 1 i 2, przysługują pracownikom:

- 1) zatrudnionym bezpośrednio przy zbieraniu, magazynowaniu, przerabianiu, załadunku i wysyłce złomu,
- 2) zajmującym się bezpośrednio organizowaniem zbiórki, skupu i dostaw złomu z wyłączeniem pracowników, zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach.

2. Ograniczenia w zakresie wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczą:

- 1) starszych majstrów (starszych mistrzów),
- 2) kierowników zmian (majstrów, mistrzów), zatrudnionych w wydziałach (oddziałach), w których powstaje złom i odpady oraz w komórkach transportowych,
- 3) kierowników magazynów, magazynierów przyjmujących, przechowujących i przygotowujących złom do wysyłki,
- 4) pełnomocników (komisarzy) d/s złomu w przedsiębiorstwach,
- 5) kierowników wydziałów (oddziałów), w których nie zatrudnia się majstrów (mistrzów), ogólna liczba zatrudnionych nie przekracza 25 pracowników, a w wydziałach (oddziałach) powstają odpady i złom metali.

3. Na wniosek przedsiębiorstwa zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną mogą być również nagradzani kierownicy wydziałów, w których powstają odpady i złom w drodze obróbki metali, jeżeli decyzje w sprawach dotyczących zbiórki, segregacji oraz ewentualnego przerobu i przekazywania odpadów i złomu na miejsce składowania, zależą bezpośrednio od kierownika danego wydziału.

4. Pracownicy wymienieni w ust. 1 pkt 1 powinni otrzymać nie mniej niż 80% ogólnej kwoty nagród, o których mowa w § 1 i 2. Pozostała część kwoty przypada do rozdziału dla pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2.

5. Podział kwoty, o której mowa w ust. 4, nie dotyczy przedsiębiorstw, w których kwota przewidziana na nagrody w jednym kwartale nie przekracza 1500 zł.

§ 4.1. Podstawę do naliczania funduszu nagród, wymienionych w § 1 i 2, stanowią sprawozdania na formularzach GM-6 wraz z dołączoną do nich specyfikacją dostaw, a w odniesieniu do złomu stali i żeliwa newsadowego — sortowanego wg wymogów PNH — faktura zapłacona przez odbiorcę, zgodna z klasyfikacją dostawcy.

2. Nagrody dodatkowe za jakościową zbiórki złomu stali, żeliwa, metali nieżelaznych i ich stopów, o których mowa w § 2 ust. 1, przysługują w przedsiębiorstwach dostarczających złom wsadowy odpowiadający wymogom PNH wprost do odbiorców — konsumentów (rafinerii metali, hut, odlewni zakładów przemysłu chemicznego i zakładów przemysłu chemicznego oraz zakładów przerobu złomu metali nieżelaz-

nych) — przy dostawach metali nieżelaznych wsadowych, pracownikom:

1) zatrudnionym bezpośrednio przy obróbce metali, za prawidłowe zabezpieczenie odpadów przed pomieszaniem, za dostarczenie ich w stanie jednorodnym do magazynów oraz pracownikom magazynów za właściwe przechowywanie odpadów i złomu metali,

2) wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 2.

3. Podstawę do naliczenia funduszu nagród dodatkowych stanowi:

1) dla złomu wydobytego z wyrobisk dolowych, kopalń oraz z dna morza, jezior i rzek (§ 2 pkt 1) — protokół sporządzony przez przedsiębiorstwo wykonujące czynności wydobywcze złomu, potwierdzony przez kierownictwo tej jednostki,

2) dla złomu i odpadów wymienionych w § 2 pkt 2 i 3 kopia protokołu z komisyjnego ustalenia jakości złomu, przyjętej przez odbiorcę lub zapłaconej przez odbiorcę faktury, z której wynika, że dostarczony złom i odpady metali nieżelaznych i ich stopów, kwalifikowane odpady metalurgiczne metali nieżelaznych i ich stopów, odpady i złom stali niestopowych klas KA3, KA4, KA5 oraz żeliwa ZZ4—ZZ11 odpowiadają wymaganiom PNH, a odpady stali stopowych odpowiadają wymaganiom wsadowych odpadów kategorii B (wg obowiązującej PNH) i są oznaczone pod względem składu chemicznego (cechy hutniczej).

§ 5. Nagrody przysługują za sprzedaż żelastwa użytkowego w postaci:

- 1) odpadów użytecznych i złomu użytkowego wysortowanego ze złomu metali,
- 2) używanych lin stalowych,
- 3) używanych sit stalowych, fosforo-brązowych i mosiężnych powstających w zakładach produkcyjnych, przetwórczych i remontowych, nie mających zastosowania w produkcji podstawowej, pomocniczej lub ubocznej a stanowiące dla nabywcy wartość użytkową bez przetapiania.

§ 6. Fundusz nagród za sprzedaż żelastwa użytkowego tworzy się w przedsiębiorstwach, w których powstają surowce wtórne metali i z których wysortowuje się żelastwo użytkowe w postaci odpadów użytecznych i złomu użytkowego oraz następuje oczyszczanie i ocena lin stalowych, sit stalowych i fosforo-brązowych — z kwot uzyskanych z jego sprzedaży w wysokości:

- 1) do 100 zł — za każdą tonę sprzedanych odpadów użytecznych i złomu użytkowego — posortowanego,
- 2) do 75 zł — za każdą tonę sprzedanych odpadów użytecznych i złomu użytkowego nie sortowanego.

§ 7.1. Z ogólnej kwoty przyznanych nagród, powstającej z funduszy wymienionych w § 6, przeznaczyć należy:

- 1) co najmniej 80% na nagradzanie pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy sortowaniu, magazynowaniu, załadunku i transportowaniu żelastwa użytkowego, oczyszczaniu i ocenie wartości używanych lin stalowych, sit stalowych, fosforo-brązowych i mosiężnych,
- 2) do 20% na nagradzanie pracowników wymienionych w § 3 ust. 2, dla których czynności związane z organizacją prac, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 są czynnościami dodatkowymi.

2. Podział kwoty, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorstw, w których kwota nagród przewidziana na dany kwartał nie przekracza 1500 zł.

3. Nagrody wymienione w § 1, 2, 5 i 6, wypłaca się pracownikom jednorazowo po kwartale, w którym nastąpiła dostawa złomu lub wpływ należności z tytułu sprzedaży żelastwa użytkowego.

4. W przypadku otrzymania nagród za sprzedaż żelastwa użytkowego, wymienionego w § 6, nie przysługują nagrody za zbiórkę złomu metali, o których mowa w § 1 i 2.

§ 8. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w zależności od organizacji zbiórki w danym przedsiębiorstwie na wniosek dyrektora jednostki nadrzędnej Pełnomocnik Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych d/s Surowców Wtórnych Żelaza i Stali może wyrazić zgodę na przyjęcie odmiennego podziału ogólnej kwoty wyliczonych nagród z tym, że co najmniej 65% tej kwoty powinna przypadać dla pracowników wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1.

§ 9.1. Wpłata nagród, o których mowa w § 1, 2, 6 i 7, dla pracowników dostarczających złom, następuje na uzasadniony wniosek pełnomocnika (komisarza) d/s zbiórki złomu w przedsiębiorstwie, zatwierdzony przez dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Wysokość nagród dla pracowników ustala dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 10. Przedsiębiorstwo powinno przekazać za pośrednictwem jednostki nadrzędnej 3% środków finansowych od sumy nagród osiągniętych przez przedsiębiorstwa według stawek określonych w § 1 ust. 2 pkt 1—3 na konto Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego Nr 1052-5106-139-7 w NBP V O/M Warszawa z przeznaczeniem na utworzenie resortowego funduszu nagród, pozostającego w dyspozycji Ministra. Wpłata powinna być dokonana w ciągu 20 dni po każdym kwartale.

Fundusz ten przeznaczony będzie na indywidualne nagrody dla pracowników resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, którzy bezpośrednio przyczynili się do uzyskania efektów w zakresie zbiórki i dostaw złomu stalowego i żeliwnego oraz osiągnięcia we współzawodnictwie i konkursach organizowanych w celu poprawy gospodarki złomem metali, a zwłaszcza złomu metali nieżelaznych i ich stopów.

§ 11.1. Wpłata nagród objętych niniejszym regulaminem powinna być dokonywana zgodnie z przepisami uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski z 1976 r. Nr 43, poz. 211, z 1978 r. Nr 15, poz. 50 i Nr 24, poz. 81 oraz z 1979 r. Nr 15, poz. 86 i Nr 17, poz. 104).

2. Indywidualne nagrody wypłacone na podstawie niniejszego regulaminu nie powinny być niższe niż 200 zł. Nie dotyczy to przedsiębiorstw, w których kwota nagród przewidziana na dany kwartał nie przekracza 1500 zł.

3. O wysokościach przyznanych i zatwierdzonych do wypłaty nagród należy informować ogół pracowników przez wywieszenie imiennej listy nagrodzonych.

4. Wpłata nagród może być wstrzymana częściowo lub całkowicie w przypadku stwierdzenia uchybień w gospodarce złomem metali lub zaniedbań w zakresie wykonywania planów zbiórki i dostaw złomu metali.

5. Wpłata nagród, przyznanych pracownikom na podstawie niniejszego regulaminu, nie pozbawia tych pracowników uprawnień do otrzymywania nagród i premii z innych tytułów.

6. Indywidualne nagrody wypłacane na podstawie niniejszego regulaminu łącznie z innymi nagrodami i premiami wypłacanymi ze środków nie objętych planem funduszu płac, nie mogą przekraczać w stosunku rocznym trzymiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracownika.

10.

ZARZĄDZENIE

**MINISTRÓW: BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH oraz ADMINISTRACJI,
GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA**

z dnia 15 października 1979 r.

**w sprawie projektowania, wykonywania i eksploatacji dachów
i stropodachów z pokryciem papowym w obiektach
budownictwa ogólnego.**

Na podstawie art. 7 i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. Prawo Budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229), w celu zapewnienia należytej jakości i trwałości papowych pokryć dachowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy projektowaniu, wykonywaniu i eksploatacji dachów i stropodachów z pokryciem papowym w obiektach budownictwa ogólnego, należy stosować:

- 1) wytyczne w sprawie projektowania, wykonania i eksploatacji dachów i stropodachów z pokryciem papowym, stanowiące załącznik do zarządzenia,
- 2) instrukcję nr 223 Instytutu Techniki Budowlanej „Wytyczne krycia dachów papą” (wydawnictwo ITB, Warszawa 1979 r.).

§ 2. Wytyczne i instrukcje, o których mowa w § 1, należy stosować przy:

- 1) projektowaniu i wykonaniu:
 - a) nowych obiektów,
 - b) przebudowy i remontów obiektów, jeżeli względy ekonomiczne i warunki terenowe uzasadniają ich stosowanie,
- 2) eksploatacji obiektów.

§ 3. Ustaleń, zawartych w ust. 1 i 2 wytycznych, stanowiących załącznik do zarządzenia, nie stosuje się do obiektów budownictwa ogólnego, dla których założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji lub dokumentacja uproszczona (jednostadiowa) zostały już zatwierdzone lub zostaną zatwierdzone w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
A. Glazur

MINISTER
ADMINISTRACJI, GOSPODARKI
TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA
J. Kępa

Załącznik do zarządzenia Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 15 października 1979 r.

WYTYCZNE

**w sprawie projektowania, wykonywania i eksploatacji
dachów i stropodachów z pokryciem papowym**

1. Należy dążyć do stosowania dachów z odwodnieniem wewnętrznym, szczególnie w budynkach o 4-ch kondygnacjach lub wyższych.

Odwodnienie zewnętrzne dachów można stosować jedynie w budynkach o wysokości do 3-ch kondygnacji.

W uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza gdy nie ma możliwości odprowadzenia wody opadowej z dachu do sieci kanalizacyjnej, odwodnienie zewnętrzne dachów można również stosować w budynkach 4-o i 5-ciokondygnacyjnych.

2. W budynkach o dachach z odwodnieniem wewnętrznym połączenia wpustów dachowych z rurami spustowymi powinny być umieszczone w miejscach dostępnych, umożliwiającą ich kontrolę.

Jeżeli powierzchnia dachu w tych budynkach wynosi mniej niż 200 m², powinny być zainstalowane co najmniej dwa wpusty dachowe.

3. W budynkach o dachach z odwodnieniem zewnętrznym rury spustowe powinny być umieszczone — w miarę możliwości — w miejscach najdłużej nasłonecznionych. Rury spustowe i rynny dachowe usytuowane w miejscach zacienionych powinny mieć średnicę nie mniejszą niż 180 mm. Rury spustowe nie powinny być zakrywane elementami elewacji budynku.

4. Pokrycie papowe w korytach odwadniających powinno zawierać o jedną warstwę papy więcej w stosunku do liczby warstw papy na połaciach dachowych.

Dodatkowa warstwa pokrycia w korycie powinna być z papy asfaltowej na tkaninie technicznej i nie może stanowić wierzchniej warstwy pokrycia.

5. W korytach odwadniających o przekroju trapezowym, dodatkowa warstwa papy powinna być wywinęta na połacie na szerokość co najmniej 25 cm.

W korytach o przekroju trójkątnym wzmocnienie pokrycia powinno być wykonane na szerokości równej szerokości papy.

W korytach o przekroju trójkątnym bez spadku podłużnego, niezależnie od wzmocnienia pokrycia papowego, należy stosować pokrycie bezspoinowe na szerokości, liczonej od osi koryta, wynoszącej co najmniej:

- 50 cm przy spadku połaci większym niż 10‰,
- 75 cm przy spadku połaci od 5—10‰,
- 100 cm przy spadku połaci od 3—5‰,
- 130 cm przy spadku połaci od 1—3‰.

6. Obróbki blacharskie powinny być izolowane od podłoża betonowego, gładzi cementowej i elementów metalowych za pomocą warstwy papy lub innego materiału izolacyjnego. Izolacja z papy pod obróbkę gzymsu wieńczącego powinna być wyprowadzona na połacie dachową na szerokość co najmniej 25 cm.

7. Pokrycie papowe powinno być wyprowadzone na powierzchnie wyższych części budynku i przymocowane, przy czym obróbka blacharską nie może być wklejana między warstwy papy.

W razie braku możliwości zamocowania papy na wyższej części budynku, np. przy dylatacjach oddzielających budynki o zróżnicowanej wysokości, należy stosować odboje o wysokości nie mniejszej niż 15 cm, a obróbkę blacharską wklejać między warstwy papy.

Przy elementach wentylacyjno-klimatyzacyjnych, wystających ponad powierzchnię dachu, należy stosować obróbki blacharskie wklejone między warstwy papy.

Zabrania się mocowania obróbek blacharskich do gotowej faktury ściany bez wykonanej lub wyciętej „wydry”.

8. Roboty pokrywcze z materiałów bitumicznych należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż 5°C w warunkach zapewniających suche podłoże. Wykonywanie pokryć papowych

lub z innych materiałów bitumicznych na podłożach mokrych lub wilgotnych jest zabronione.

W razie konieczności wykonania pokrycia dachowego w okresie zimowym należy przestrzegać zaleceń zawartych w instrukcji nr 156 Instytutu Techniki Budowlanej „Wytyczne wykonywania robót budowlano-montażowych w okresie zimowym przy temperaturze do -15°C . Zeszyt X. Roboty izolacyjne i pokrywcze. Warszawa 1979 r. Wyd. III.”.

9. Roboty pokrywcze łącznie z obróbkami dekarско-bla-charskimi powinny być wykonywane wyłącznie przez wyszkolone brygady lub pracowników posiadających odpowiednie uprawnienia.

10. Co najmniej dwa razy w roku: na wiosnę i na jesieni należy dokonywać przeglądów pokrycia i obróbek dachowych, połączonych z niezwłoczną naprawą powstałych uszkodzeń i usunięciem zanieczyszczeń połaci, rynien, wpustów dachowych i rur spustowych.

11. Częstotliwość powlekania pokrycia dachowego masą konserwacyjną jest uzależniona od rodzaju pokrycia dachowego. Pierwsze smarowanie dachu pokrytego papą asfaltową należy wykonać nie później niż po upływie 3 lat od czasu ułożenia pokrycia. Zabieg ten należy powtarzać co 5 lat lub częściej — jeśli warunki eksploatacji obiektu wpływają na skrócenie okresu trwałości pokrycia.

W odniesieniu do dachów płaskich o spadku poniżej 5%, krytych papą i powłoką bezspoinową, zabieg konserwacji powinien polegać na posmarowaniu (natryskaniu) powierzchni pokrycia emulsją asfaltową lub Cyklolepeń R.

12. W okresie zimowym należy usuwać śnieg z połaci dachów odwadnianych na zewnątrz budynku w celu wyeliminowania tworzenia się „progu lodowego” wzdłuż przyokapowego pasma dachu i niedopuszczenia do całkowitego oblodzenia gzymsów, rynien i rur spustowych.

Usuwanie śniegu powinno odbywać się w sposób zapobiegający uszkodzeniu pokrycia dachowego.

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne.

Zarządzenia Ministra:

1. Nr 2 z 27.II.1979 r. znak: PP-3/79 w sprawie niektórych zasad wynagradzania i świadczeń dla pracowników wewnętrznego eksportu budownictwa.
2. Nr 4 z 17.VII.1979 r. znak: PP-3/79 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy obsłudze bocznic kolejowych.
3. Nr 5 z 11.IX.1979 r. znak: PP-3/79 w sprawie wynagradzania majstrów oraz nagradzania robotników za bezusterkową i terminową realizację budynków mieszkalnych w województwie stołecznym warszawskim i województwie katowickim.

Protokoły dodatkowe

1. Nr 14 z 30.I.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie dodatków za wykonywanie dodatkowych czynności przez kierowców i ich pomocników.

2. Nr 14 z 30.I.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie dodatków za wykonywanie dodatkowych czynności przez kierowców i ich pomocników.
3. Nr 13 z 31.I.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie dodatków za wykonywanie dodatkowych czynności przez kierowców i ich pomocników.
4. Nr 8 z 1.III.1979 r. do porozumienia zawartego w dniu 31 maja 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Maszynowego z dnia 30 grudnia 1974 r. w zakładach pracy branży metalowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
5. Nr 15 z 10.III.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie zmiany warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w stołówkach, bufetach, gotowniach mleka i kawy, prowadzonych przez zakłady pracy.
6. Nr 15 z 15.III.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie zmiany warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w stołówkach, bufetach, gotowniach mleka i kawy, prowadzonych przez zakłady pracy.
7. Nr 16 z 22.III.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie zmiany niektórych warunków wynagradzania pracowników.
8. Nr 14 z 22.III.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie zmiany warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w stołówkach, bufetach, gotowniach mleka i kawy, prowadzonych przez zakłady pracy.
9. Nr 17 z 30.IV.1979 r. do układu Zbiorowego Pracy dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie podwyższenia niektórych wynagrodzeń zasadniczych.
10. Nr 16 z 30.IV.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie podwyższenia niektórych stawek wynagrodzeń zasadniczych.
11. Nr 15 z dnia 10 maja 1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie podwyższenia niektórych stawek wynagrodzeń zasadniczych.
12. Nr 17 z 12.VI.1979 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie specjalnego wynagrodzenia z tytułu „Karty Skalnika”.
13. Nr 6 z 20.VI.1979 r. do porozumienia zawartego w dniu 24 kwietnia 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Handlu Wewnętrznego z dnia 24 grudnia 1974 r. w niektórych zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.
14. Nr 9 z 28.VI.1979 r. do porozumienia zawartego w dniu 31 maja 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Prze-

mysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Maszynowego z dnia 30 grudnia 1974 r. w zakładach pracy branży metalowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

15. Nr 10 z 16.VIII.1979 r. do porozumienia zawartego w dniu 31 maja 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Maszynowego z dnia 30 grudnia 1974 r. w zakładach pracy branży metalowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenia (Or) Ministra

1. Nr 1 z 12.I.1979 r. znak: GM6-0121-126/78 w sprawie przejęcia składników majątkowych Spółdzielni Pracy „Mechanik” w Bytomiu.
2. Nr 2 z 19.I.1979 r. znak: GM6-0115-1/79 w sprawie powołania Resortowego pełnomocnika do spraw gospodarki paliwowo-energetycznej.
3. Nr 3 z 30.I.1979 r. znak: GM6-0121-5/79 o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego.
4. Nr 4 z 30.I.1979 r. znak: GM6-0121-6/79 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Chorzowie.
5. Nr 5 z 19.II.1979 r. znak: BP/79 zmieniające zarządzenie w sprawie zapewnienia realizacji zadań w 1979 r. na budowie Elektrowni Połaniec.
6. Nr 6 z 23.II.1979 r. znak: GM6-0121-9/79 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: — Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria-Tarnów”, — Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane „Elektromontaż” w Tarnowie.
7. Nr 7 z 5.III.1979 r. znak: GM6-0121-13/79 w sprawie zmiany nazwy, zasad działania oraz podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych i Hydrotechnicznych „Hydroinż”.
8. Nr 8 z 6.IV.1979 r. znak: GM6-0121-18/79 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Bełchatowsko-Pomorski Kombinat Budowy Elektrowni.
9. Nr 9 z 20.IV.1979 r. znak: GM6-0121-14/79 o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Górzowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego.
10. Nr 10 z 2.V.1979 r. znak: GM6-0115-3/79 o zmianie zarządzenia w sprawie powołania Pełnomocnika do spraw budowy Elektrowni Połaniec.
11. Nr 11 z 17.V.1979 r. znak: GM6-0121-23/79 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu działania oraz podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Cementobudowa-Kielce”.
12. Nr 12 z 31.V.1979 r. znak: IN1/79 w sprawie przekazania nieczynnego zakładu glinoporytu w Sierpowie należącego do Przedsiębiorstwa Robót Odkrywkowych i Budowlanych Przemysłu Kamienia Budowlanego w Krakowie na rzecz Centralnego Związku Kółek Rolniczych.
13. Nr 13 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-35/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego „Warszawa”.
14. Nr 14 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-36/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego „Zetbeem”.
15. Nr 15 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-37/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego.
16. Nr 16 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-38/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane Nr 5.
17. Nr 17 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-39/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Łódzkie Przedsiębiorstwo Budowlane.
18. Nr 18 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-40/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Mazowieckie Przedsiębiorstwo Gospodarki Maszynami Budownictwa.
19. Nr 19 z 16.VI. 1979 r. znak: GM6-0121-41/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Gostynińskie Przedsiębiorstwo Produkcji Elementów Budowlanych „Gos-Bud”.
20. Nr 20 z 16.VI.1979 r. znak: GM6-0121-42/79 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Mazowieckie Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych z siedzibą w Mińsku Mazowieckim.
21. Nr 21 z 21.VI.1979 r. znak: GM6-0121-46/79 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Wrocławskie Przedsiębiorstwo Informatyki Przemysłu Budowlanego „ETOB”.
22. Nr 22 z 25.VI.1979 r. znak: GM6-0121-26/79 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: — Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt-Łódź Miasto”, — Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt-2” w Łodzi.
23. Nr 23 z 27.VI.1979 r. znak: GM6-0121-1/79 w sprawie przekształcenia Warszawskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych „Inżynieria” w przedsiębiorstwo wielozakładowe.
24. Nr 24 z 27.VI.1979 r. znak: GM6-0121-2/79 w sprawie przekształcenia Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych Budownictwa — Warszawa w przedsiębiorstwo wielozakładowe.
25. Nr 25 z 29.VI.1979 r. znak: GM6-0115-4/79 w sprawie powołanie Pełnomocnika do spraw budowy wodociągu Gozłkowie — Czaniec.
26. Nr 26 z 30.VI.1979 r. znak: GM6-0121-11/79 w sprawie przekształcenia Przedsiębiorstwa Produkcji Prefabrykatów i Elementów Budowlanych w Strykowie w przedsiębiorstwo wielozakładowe pod nazwą: Przedsiębiorstwo

- Produkcji Elementów Budowlanych w Łodzi z tymczasową siedzibą w Strykowie.
27. **Nr 27** z 2.VII.1979 r. znak: IN/1913/79 w sprawie przekazania pawilonu usługowo-handlowego w Małogoszczu należącego do Cementowni „Małogoszcz” w Małogoszczu na rzecz Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Małogoszczu.
28. **Nr 28** z 6.VII.1979 r. znak: GM6-0121-49/79 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: — Kombinat Budowlany w Słupsku, Słupskie Przedsiębiorstwo Instalacji Budownictwa.
29. **Nr 29** z 13.VII.1979 r. znak: GM6-0121-7/79 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: — Bia-
- łostockie Zakłady Eksploatacji Kruszywa, Zakład Eksploatacji Kruszywa „Sobolewo” w Budowie.
30. **Nr 30** z 23.VII.1979 r. znak: GM6-0121-34/79 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budownictwa Mieszkaniowego „Zachód” w Krakowie.
31. **Nr 31** z 14.IX.1979 r. znak: GM6-0121-63/79 w sprawie zmiany przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Zbytu Stolarzki Budowlanej „Stolbud” w Warszawie.
32. **Nr 32** z 18.IX.1979 r. znak: GM6-0121-59/79 w sprawie przekształcenia Sosnowieckiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich w przedsiębiorstwo wielozakładowe.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę **na kraj** przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele:

- do 25 listopada na cały rok następny,
- w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”. Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki **za granicę**, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto PKO nr 1531-71.

Sprzedaż egzemplarzy archiwalnych prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch” Dział Prasy Archiwalnej, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja
**MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**
Gabinet Ministra

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-015, w. 585

Wydawca

CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA

Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150

INDEKS 35574